

DNEVNIK ZAMKA

Zapisi
Tobajasa Berdžesa, paža

rukopisao RIČARD PLAT

iluminirao KRIS RIDEL

preveo ALJOŠA MOLNAR

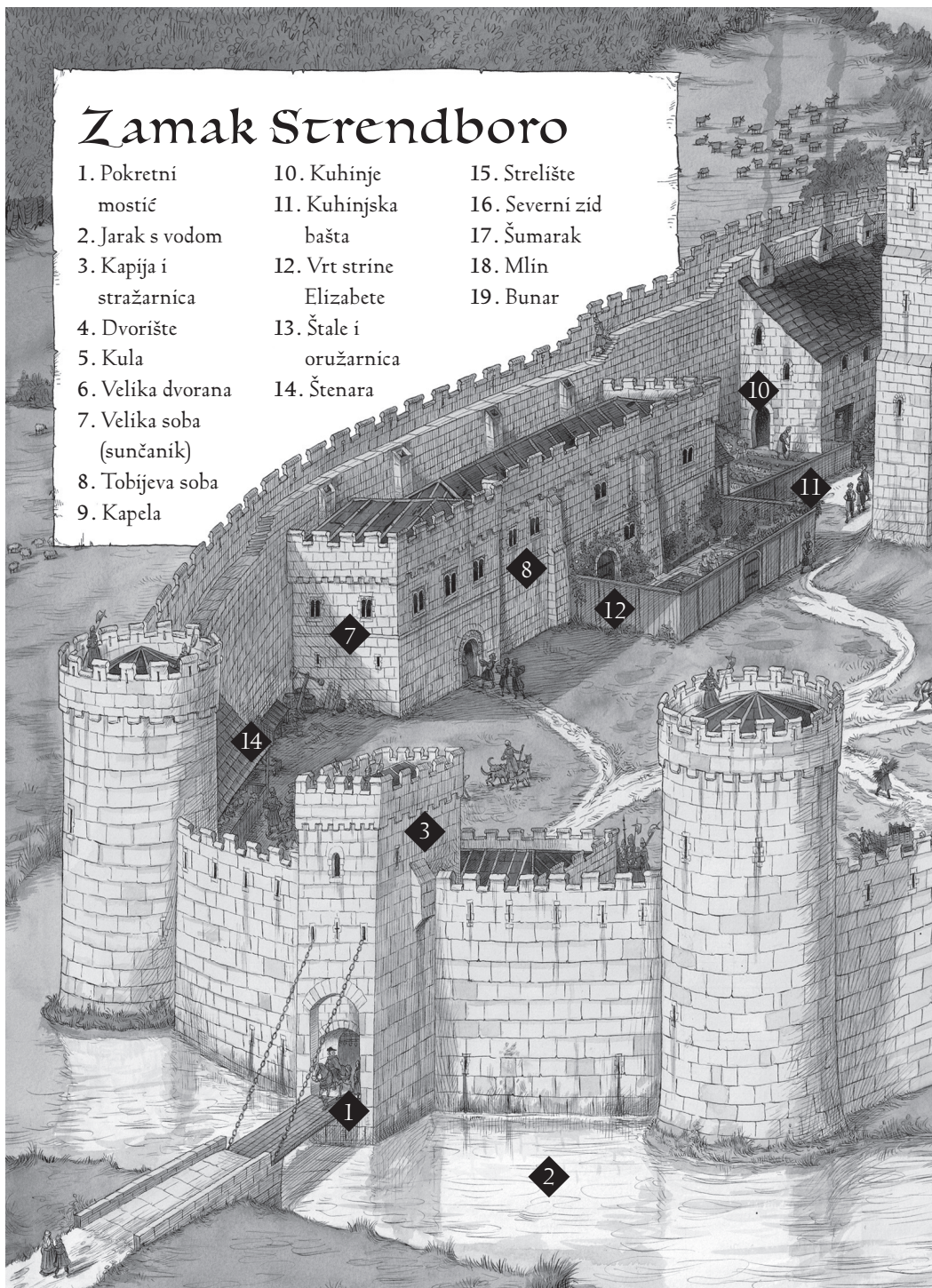

monoimanjana

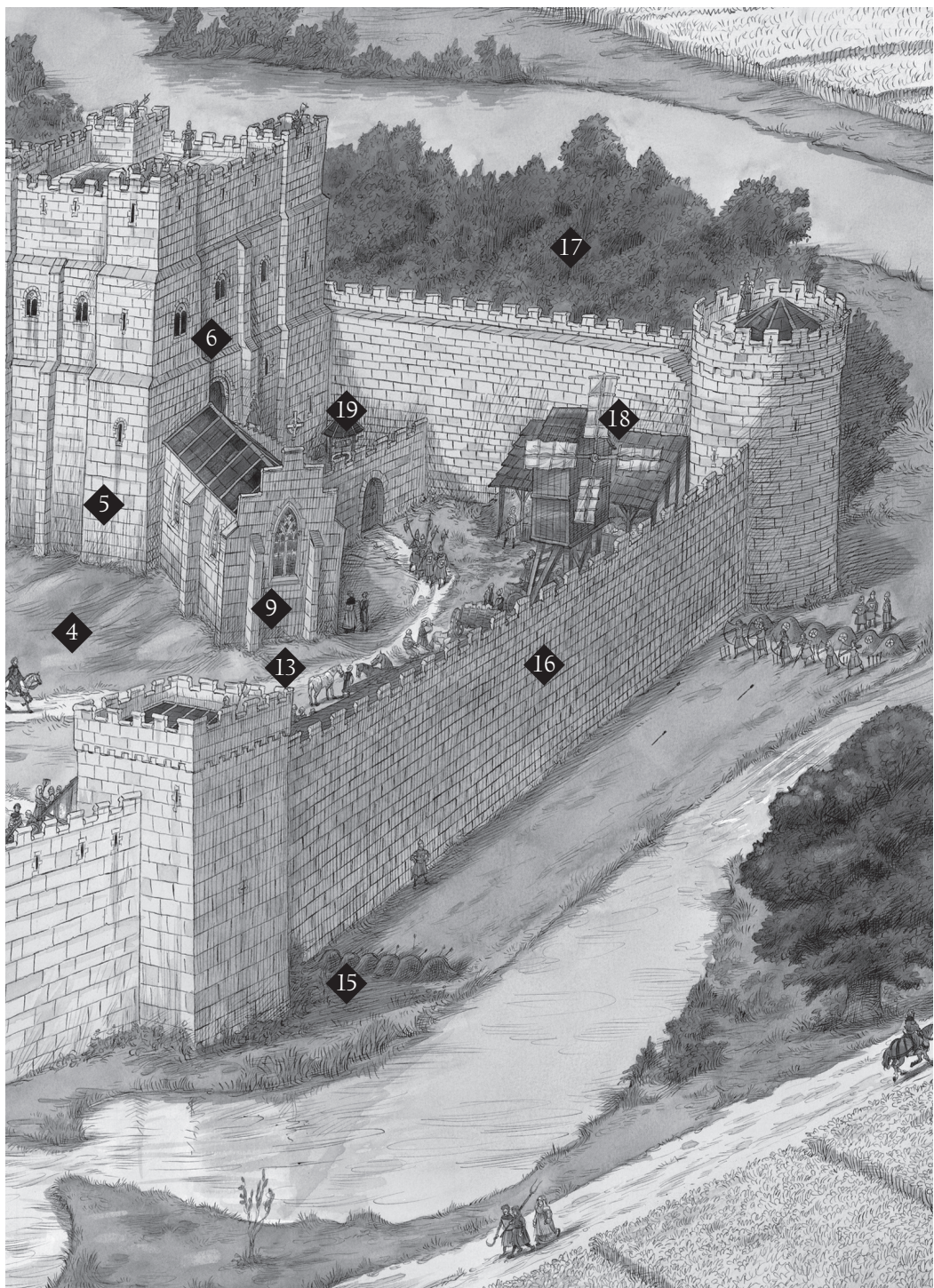
2010.

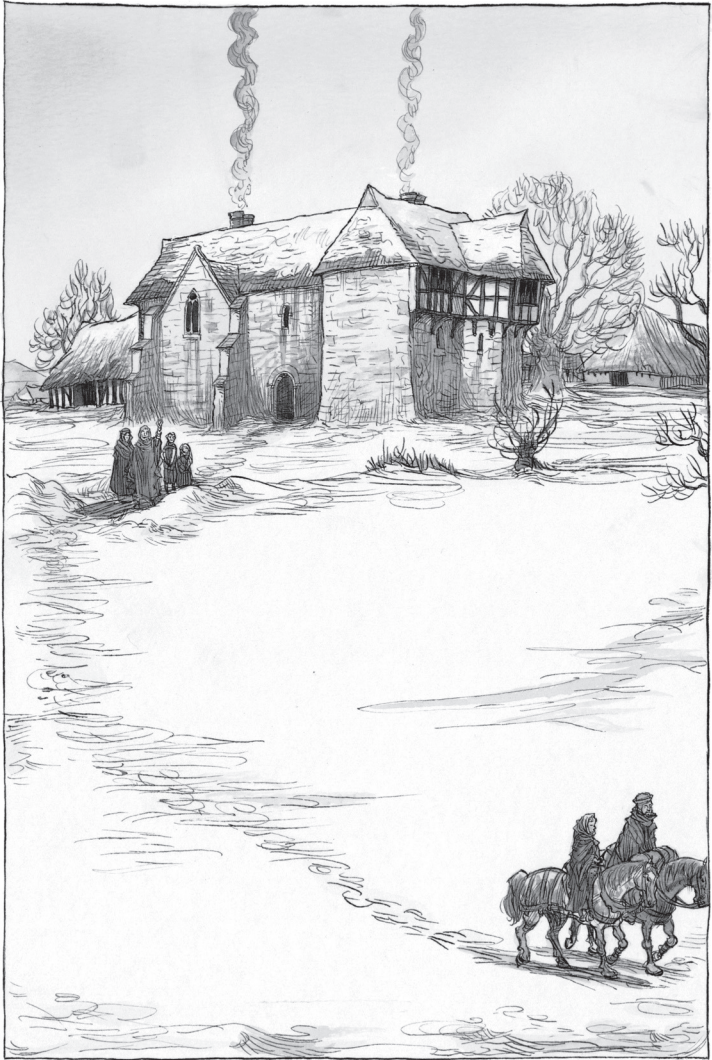
Zamak Strendboro

1. Pokretni mostić	10. Kuhinje	15. Strelište
2. Jarak s vodom	11. Kuhinjska bašta	16. Severni zid
3. Kapija i stražarnica	12. Vrt strine Elizabete	17. Šumarak
4. Dvorište	13. Štale i oružarnica	18. Mlin
5. Kula	14. Štenara	19. Bunar
6. Velika dvorana		
7. Velika soba (sunčanik)		
8. Tobijeva soba		
9. Kapela		

Ja, Tobajas Berdžes,
počinjem da pišem ovaj dnevnik
na današnji dan, 2. januara leta
gospodnjeg 1285.

Pišem ove reči u svom domu, u župi Soltington.

Ovde živim sa ocem Henrijem, majkom Gvined i dvema mlađim sestrama, Idit i Šan.

Međutim, uskoro odlazim odavde. Sledećih godinu dana (a nadam se i više) biću paž u zamku očevog starijeg brata, Džona Berdžesa, barona od Strendboroa.

Stric već dve godine očekuje da dođem kod njega, ali moja majka se stalno protivi tome i plače, i ne dozvoljava mi da odem. Međutim, za samo dva dana napuniću jedanaest godina i otac je odlučio da više nema odlaganja. Napokon odlazim da steknem veštine neophodne ako hoću da postanem štitonoša, a možda čak i vitez – ukoliko moj otac bude mogao to da mi priušti!

Majka me je zamolila da vodim dnevnik da bih pouzdano zapamtio sve što će mi se događati, pa da posle mogu sve potanko da joj prepričam kada se budemo ponovo videli. Iako zamak Strendboro nije udaljen ni dvadeset milja, prilično je teško proći kroz taj kraj, a pošto veoma malo ljudi putuje na tu stranu, vesti skoro da i nema.

Jedino što me sprečava da odmah krenem jeste vreme – napadalo je toliko snega da se putevi jedva naziru, a kamoli da se njima može putovati! Odlaganje polaska stavlja na iskušenje i moje i Hjuovo strpljenje. Hju je sluga moga oca i njegov zadatak je da me isprati i dovede do Strendboroa. Mada sam tužan što napuštam porodicu (izuzimajući sestru Šan, koja mi svakodnevno dodijava), jedva čekam da započnem novi život.

sreda, 10. januar

Prilikom dolaska u zamak osetio sam se veličanstveno jer, iako smo bili prilično udaljeni, stražar nas je opazio i dunuo u rog da najavi naš dolazak, a rođak Sajmon je izjahao da nas